

חיותה בהט

ציורים: תל-אביב-פריז-ניו-יורק-תל-אביב

חיותה בהט, ציור, 1980, טכניקה מעורבת על בד

תערוכה וספר במשכן לאמנות עין חרוד חושפים היקף יצירה מרשים של אחת האמניות הבודדות שפעלו כאן בהצלחה בשנות ה-60 בתחום ציור המופשט. במקביל לה פעלו חגית לאלו שנפטרה ב-1961, והאמנית המוכרת ביותר, לאה ניקל (שהוצגה בעיקר מאוחר יותר) וכן אמניות ספורות נוספות שהציגו באורח אקראי בתערוכות ציירי המופשט.

"תערוכת החורף" מוצגת בתל-אביב, 1969, הזמנה מהודרת בשחור מבריק ועליה 11 חתימות אמנים בכתב יד בלבן: תומרקין, סטימצקי, בראל, דורצ'ין, כולם גברים, נבחרו המופשט הישראלי, אחת מכולם היא אישה וחתימתה נושאת שם פרטי: חיותה.

מי היא חיותה? מעקב אחר חייה ויצירתה מגלה כי זכתה בפרס קרן נורמן ב-1964 ויצאה לשהות של שנתיים בפריז. עוד לפני כן הציגה בתערוכת "תצפית" 1964 לצד איקה בראון, יצחק דנציגר, משה קופפרמן, יחיאל שמי ויגאל תומרקין.

בפריז זכתה להצלחה מיידית. ב-1965, פחות משנה לאחר הגיעה כבר נבחרה להציג במוזיאון לאמנות מודרנית של העיר פריז בקבוצה נבחרת של 20 אמנים (ברוב גברי כמעט מוחלט). כותרת התערוכה, "סכמה", בטאה את משאלת האוצרים לנסח מחדש, בתערוכה ובקטלוג הנלווה אליה, את כוחו ונחיצותו של המופשט וזאת באמצעות דור שלישי של אמני מופשט. זאת משום שהחזרה לאמנות פיגורטיבית שברוח הזמן נתפסה גם כהסטת דגש משאלת מורכבות השפה ומהפוטנציאל הגלום במופשט להדהד את מה שמעבר למפורש.

גם בארץ התנהל באותה התקופה מאבק שכוון בעיקר כנגד מגמותיו הפיגורטיביות, "היהודיות", של מוזיאון תל-אביב ברשותו של חיים גמזו. במרכזן של התארגנויות אמנים אלטרנטיביות אלה עמדו רפי לביא, אייקה בראון ואמנים נוספים, שיצאו כנגד "מסחר בתודעה יהודית ושימוש בסמלים אשר איבדו את משמעותם זה מכבר". בניגוד לכך ביקשו "להראות באור נכון וברוח בלתי פשרנית" את "פירות יצירתם". (מבוא לתערוכת "תצפית", 1964).

חיותה הציגה בכל התערוכות האלה: תערוכות הסתיו והחורף, תערוכת "מולטי-איזם" (1970), תערוכת "אמני המופשט" (1971). בתערוכת "אמני המופשט", הציגו תשעה אמנים שנבחרו על-ידי רפי לביא ואליהו גת, בהם זריצקי וקופפרמן והציגו גם שתי נשים נבחרות, חיותה ולאה ניקל.

בשנות ה-70 עברה חיותה להתגורר בארה"ב מסיבות משפחתיות ושם המשיכה ליצור ולפתח את יצירתה. בשנים האחרונות שבה להתגורר בארץ ותערוכה רחבת היקף זו המוצגת במשכן לאמנות עין חרוד בלוויית ספר היא הראשונה שחושפת את עומק ועושר יצירתה.

חיותה בהט למדה אמנות באורנים (1957-1959) אצל יאנקו, וכסלר ויחיאל שמי, עבדה בפיסול עם יצחק דנציגר (1959-1960), תערוכת יחיד ראשונה שלה הוצגה בגלריה כץ, תל-אביב (1962).

ב-1972 נחנכה עבודת פיסול סביבית שתכננה בבית ספר עמל (אדריכל רם כרמי).

אוצרת: גליה בר אור

חיותה בהט, ציור, 1973, טכניקה מעורבת

חיטה בהט, ציור, 1988. טכניקה מעורבת על נייר

חיותה בהט, ציור, 1980, טכניקה מעורבת על נייר